Contributed by Karin Wilflingseder, Wenen
donderdag, 03 oktober 2013 - Last Updated donderdag, 03 oktober 2013

In de Oostenrijkse parlementsverkiezingen van 29 september ging 21,9 procent van de stemmen naar de extreem-rechtse Freiheits Partei (FPÖ). Dat is een schokkend resultaat, niet alleen voor links, maar voor ongeveer 70 procent van het electoraat.

De polarisatie wordt bevestigd door een onderzoek van opiniepeiler Fritz Plasser, die aangeeft dat 73 procent van kiezers de FPÖ verzwakt wilde zien. Het meest opvallend is dus, hoe weinig de concurrende partijen dit afkeurende sentiment weerspiegelden. Het hardcore racisme van de FPÖ was geen thema voor de andere partijen.

En daarmee komen we bij de doorslaggevende reden voor het electorale succes van de FPÖ . Velen zijn alleen al daarom totaal verbijsterd, dat het protest van de andere partijen tegen de leugenachtige propaganda grotendeels afwezig is. Veel teleurgestelde mensen missen een militant tegengeluid.

De FPÖ was de afgelopen tijd in een enorme crisis. Het was dankzij de zwakten van de andere partijen dat ze zich weer volledig kon herstellen. Na het wanbeheer van de FPÖ in Karinthië , werd de partij daar dramatisch weggestemd. Voor de redding van de Karinthische bank Hypo Alpe Adria zou tot 11 miljard euro belastinggeld nodig kunnen zijn. Maar de andere partijen slaan de FPÖ niet om de oren met de Hypo Alpe Adria, noch hoe dicht de FPÖ bij fascisme staat. Alle schoten voor open doel zijn door de andere partijen onbenut gelaten.

Een neonazi-schandaal vorig jaar verdrong alle andere. Voor de hang van de FPÖ naar fascisme zijn er een groot aantal goed gedocumenteerde feiten. Hun leider Strache is - net als de helft van de FPÖ-parlementariërs - lid van een nationale broederschap en is afkomstig uit de gewelddadige neonazi-scene.

Blijkbaar komt het bij niemand op om dat te eisen, maar de FPÖ zou zelfs niet in het parlement vertegenwoordigd moeten zijn. Wel is de FPÖ, zoals de politicoloog Anton Pelinka het correct formuleerde, de opvolger van de NSDAP. Door het parlement en de partijen zal de FPÖ ook verder niet worden gestopt, maar versterkt, ook nu ze waarschijnlijk in de oppositie blijft.

Een regering van sociaal-democraten (SPÖ) en conservatieven (ÖVP) is mogelijk, ondanks historisch verlies voor beide coalitiepartijen. De opkomst bij de verkiezingen is sterk gedaald. De FPÖ kan haar kiezers nog niet op straat brengen. Maar het is nu hoog tijd dat heel Oostenrijkse links het gevaar erkent en samen gaat mobiliseren tegen de FPÖ en sociale afbraak.

Karin Wilflingseder is lid van de Oostenrijkse radikaal linkse organisatie Linkswende. Nederlandse vertaling: redactie socialisme.nu

Foto : Protest tegen de FPÖ, Wenen 27 september 2013 (Foto: Linkswende)